

Αν ήμουν στη θέση του Λούκα, στην αρχή, όταν ήταν να πάω στο νοσοκομείο, πιστεύω ότι θα φοβόμουν πολύ, μήπως ο Ράτζιβα με αναγνωρίσει. Θα ντρεπόμουν και θα με κυνηγούσαν συνεχώς οι τύψεις. Ακριβώς όπως ένιωσε και ο ήρωας της ιστορίας. Έπειτα όμως, από τις τύψεις και τις ενοχές θεωρώ πως θα βοηθούσα και πως θα έκανα ό,τι περνούσε από το χέρι μου για εκείνον τον δύσμοιρο άνθρωπο. Στην αρχή θα τα θεωρούσα εύκολα. Στη συνέχεια θα καταλάβαινα τις καθημερινές του δυσκολίες, τον ρατσισμό και τη βία που υφίσταται από τους ανθρώπους. Σε κάθε γωνιά θα φοβόμουν πολύ, μήπως δεχτώ την ίδια συμπεριφορά με εκείνη που δέχθηκε ο Ράτζιβα από τα αγόρια της συμμορίας. Ωστόσο, θα είχα την προθυμία να βοηθήσω τον συνάνθρωπό μου, αλλά παράλληλα θα φοβόμουν πολύ τον κόσμο γύρω μου.

Σταυρούλα Κουβέλη